

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΓΕΦΥΡΙ ΆΡΤΑΣ



Το γεφύρι της Άρτας είναι από τα πλέον φημισμένα ηπειρώτικα γεφύρια. Βρίσκεται στα νοτιοδυτικά της πόλης και την ενώνει με την απέναντι εύφορη πεδιάδα. Αποτελείται από τέσσερις μεγάλες ημικυκλικές καμάρες, που στηρίζονται σε μεγάλα βάθρα, πάνω από τα οποία ανοίγονται διάτρητα ανακουφιστικά τόξα. Το πλάτος του είναι 3,75μ. και το μήκος φτάνει τα 145μ., όμως ένα τμήμα των άκρων βρίσκεται σήμερα μπαζωμένο από τις επιχώσεις του Αράχθου ποταμού.

Από την παράδοση είναι γνωστό ότι το γεφύρι κτίστηκε στις αρχές του 17ου αι. (1602 ή 1607) με χρήματα του αρτινού Γιάννη Θιακογιάννη. Ο Τούρκος περιηγητής Εβλιγιά Τζελεμπί αναφέρει ότι το γεφύρι κτίστηκε από τον Φαίκ πασά, Οθωμανό διοικητή της περιοχής κατά τον 15ο αι. Οι

διαφοροποιήσεις που παρατηρούνται στην τοιχοδομία του πείθουν ότι το γεφύρι δεν κτίστηκε εξ αρχής τον 17ο αι., αλλά επισκευάστηκε αρκετές φορές κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Αντίθετα τα βάθρα της γέφυρας πιθανότατα χρονολογούνται στους κλασσικούς ή ελληνιστικούς χρόνους. Μολονότι δεν υπάρχουν μαρτυρίες για την ύπαρξη γεφύρας κατά την αρχαιότητα, θεωρείται πολύ πιθανό ότι το πέρασμα του Αράχθου στο σημείο αυτό θα πρέπει να είχε χρησιμοποιηθεί ήδη από την αρχαιότητα και τους βυζαντινούς χρόνους, για την εξυπηρέτηση των συγκοινωνιακών και εμπορικών αναγκών των κατοίκων της περιοχής.

Η ορμητικότητα του ποταμού, το μαλακό έδαφος λόγω των επιχώσεων και οι ιδιαίτερες απαιτήσεις της κατασκευής θα πρέπει να δυσκόλεψαν πολύ τη θεμελίωση του γεφυριού, αλλά και τις επισκευές που ακολούθησαν. Οι δυσκολίες αυτές σε συνδυασμό με τον φόβο του λαού για τα στοιχειά της φύσης δημιούργησαν το γνωστό θρύλο της γυναίκας του πρωτομάστορα που έπρεπε να θυσιαστεί για να στεριώσει το γεφύρι. Για τον περίφημο αυτό θρύλο του γεφυριού της Άρτας έχουν γραφεί πολλές λαογραφικές μελέτες, μια όπερα, θεατρικά και λογοτεχνικά έργα.